

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 85/23

Luxemburg, 24 mai 2023

Hotărârea Tribunalului în cauza T-268/21 | Ryanair/Comisia (Italia; schemă de ajutor; COVID-19)

Tribunalul anulează decizia Comisiei de aprobare a unei măsuri de ajutor constând în subvenții plătite de Italia unor companii aeriene italiene în contextul pandemiei de COVID-19

Comisia nu și-a motivat concluzia potrivit căreia măsura în cauză nu era contrară altor dispoziții de drept al Uniunii decât cele privind ajutoarele de stat

În luna octombrie a anului 2020, Republica Italiană a notificat Comisiei Europene o măsură de ajutor constând în subvenții plătite anumitor companii aeriene titulare ale unei licențe italiene prin intermediul unui fond de compensare de 130 milioane de euro (denumită în continuare „măsura în cauză”). Această măsură avea ca scop remedierea pagubelor suferite de companiile aeriene eligibile ca urmare a restricțiilor de călătorie și a altor măsuri de izolare luate în cadrul pandemiei de COVID-19.

Potrivit uneia dintre condițiile de eligibilitate prevăzute de măsura în cauză, pentru a putea beneficia de aceasta, companiile aeriene trebuiau să acorde angajaților lor a căror bază de repartizare era în Italia, precum și angajaților unor întreprinderi terțe care participau la activitatea acestora o remunerație egală sau superioară remunerației minime stabilite prin convenția colectivă națională aplicabilă sectorului transportului aerian, încheiată de organizațiile patronale și sindicale considerate ca fiind cele mai reprezentative la nivel național (denumită în continuare „cerința remunerației minime”).

Fără a iniția procedura oficială de investigare prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE, Comisia a decis să nu ridice obiecții cu privire la măsura în cauză, pentru motivul că aceasta era compatibilă cu piața internă¹.

Sesizat cu o acțiune în anulare introdusă de compania aeriană Ryanair, Tribunalul anulează această decizie pentru încălcarea obligației de motivare, astfel cum este prevăzută la articolul 296 TFUE.

Aprecierea Tribunalului

Potrivit unei jurisprudențe constante, o decizie de a nu deschide procedura oficială de investigare în ceea ce privește un ajutor notificat trebuie să cuprindă motivele pentru care Comisia consideră că nu se află în prezența unor dificultăți serioase de apreciere a compatibilității ajutorului în cauză cu piața internă. Dacă o motivare succintă este suficientă cu privire la acest aspect, aceasta trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc motivele pentru care Comisia a considerat că nu se află în prezența unor astfel de dificultăți.

Or, Tribunalul apreciază că această situație nu se regăsește în speță.

¹ Decizia C(2020) 9625 final a Comisiei din 22 decembrie 2020 privind ajutorul de stat SA.59029 (2020/N) – Italia – COVID-19: Schemă de compensare a companiilor aeriene titulare ale unei licențe emise de autoritățile italiene.

Pe de o parte, acesta arată că, în decizia atacată, Comisia a afirmat în același timp că cerința remunerăției minime era indisociabil legată de măsura în cauză și că această cerință nu era inerentă obiectivului măsurii menționate, fără a menționa însă în mod clar și neechivoc raționamentul care a condus-o la această dublă afirmație.

Pe de altă parte, **Tribunalul constată că concluzia deciziei atacate, potrivit căreia cerința remunerăției minime nu era contrară „altor dispoziții ale dreptului Uniunii” decât articolele 107 și 108 TFUE, era de asemenea afectată de nemotivare.**

Cu privire la acest aspect, Tribunalul observă că singura dispoziție a dreptului Uniunii, alta decât articolele 107 și 108 TFUE, în raport cu care Comisia a examinat această cerință este articolul 8 din Regulamentul Roma I², care prevede norme speciale privind conflictul de legi referitoare la contractul individual de muncă. Cu toate acestea, Comisia nu a explicat în decizia atacată motivele care permit să se considere că acest articol era singura dispoziție pertinentă, alta decât articolele 107 și 108 TFUE, în raport cu care trebuia să examineze compatibilitatea cu dreptul Uniunii a cerinței remunerăției minime. Prin urmare, Comisia nu a prezentat în mod clar și transparent motivele pentru care a considerat că cerința menționată nu constituia o încălcare a „altor dispoziții ale dreptului Uniunii”.

Această lipsă a motivării este ilustrată de faptul că, la examinarea cerinței remunerăției minime, Comisia a ținut seama de o plângere a Asociației italiene a companiilor low-cost prin care se contesta compatibilitatea cu libera prestare a serviciilor în sensul articolului 56 TFUE a unei reglementări italiene care cuprinde o cerință de remunerare minimă asemănătoare celei înscrise în măsura în cauză. Ținând seama de acest context, Comisia ar fi trebuit *a fortiori* să se pronunțe cu privire la pertinenta articolului 56 TFUE în vederea examinării compatibilității măsurii în cauză cu piața internă.

Având în vedere cele ce precedă, Tribunalul concluzionează că Comisia a încălcat obligația de motivare pe care i-o impune articolul 296 TFUE și anulează, în consecință, decizia atacată.

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

MENȚIUNE: Curtea de Justiție poate fi sesizată cu un recurs, limitat la chestiuni de drept, împotriva unei hotărâri sau ordonanțe a Tribunalului. În principiu, recursul nu are efect suspensiv. Dacă este admisibil și întemeiat, Curtea anulează decizia Tribunalului. Atunci când cauza se află în stare de judecată, Curtea poate să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul. În caz contrar, ea trimite cauza spre rejudecare Tribunalului, care este legat de decizia pe care Curtea a pronunțat-o în recurs.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Tribunalului.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Rămâneți conectați!

² Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) (JO 2008, L 177, p. 6).